

УДК 342.98:35.08

Л. Р. Біла-Тіунова

ФУНКЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

В ході реформування системи органів виконавчої влади утворено новий спеціальний орган управління державною службою України. Відповідно до Указу Президента України від 18 липня 2011 р. «Питання управління державною службою в Україні» [1] на базі Головного управління державної служби України (далі — Головдержслужба) створено Національне агентство з питань державної служби України (далі — Нацдержслужба України), основною метою діяльності якого є формування та реалізація єдиної державної політики у сфері державної служби і здійснення функціонального управління державною службою. Реформування спеціального органу управління державною службою зумовлено, насамперед, необхідністю реформування інституту державної служби і адаптації його до стандартів Європейського Союзу. Зміна однієї назви державного органу на іншу передбачає оновлення завдань і функцій цього органу, його компетенції. Одним із важливих чинників статусу Нацдержслужби України є її функції.

В адміністративно-правовій науці прийнято вважати, що функції — це: а) самостійна складова змісту управлінської діяльності; б) елемент адміністративно-правового статусу; в) основні напрямки діяльності суб'єкта державного управління; г) державний вплив на об'єкт управління; д) вид взаємодії між суб'єктом і об'єктом управління. При цьому науковцікладають у це поняття різне змістове навантаження. Так, І. Л. Бачило вважає, що функції управління характеризують спроможність суб'єкта управління виконувати відповідні дії. При цьому кожна функція включає низку послідових дій і операцій, які самі по собі також є функціями, але менш загального характеру [2, с. 64]. На думку Г. В. Атаманчука, функції управління — це види владних, цілеорганізуючих і регулюючих впливів держави та її органів на суспільні процеси [3, с. 72]. Ю. М. Старілов під основними функціями державної служби

розуміє «загальні, типові, що мають спеціальну спрямованість види взаємодії між суб'єктами та об'єктами управління, характерні для всіх управлінських зв'язків, що забезпечують досягнення узгодженості і впорядкованості у сфері державного управління» [4, с. 190]. В. В. Волошина та К. О. Титов під функціями, що здійснюються державною службою, розуміють основні, головні напрями діяльності держапарату. «Їх можна поділити на загальні і специфічні» [5, с. 27]. В. В. Волошина виокремлює ще одну групу (вид) функцій державної служби в Російській Федерації — допоміжні (факультативні) [6].

Не заперечуючи в цілому проти зазначених точок зору і враховуючи їх при дослідженні функцій Нацдержслужби України, важливо зазначити, що у цій статті функції розглядатимуться у розумінні їх як основних напрямків діяльності спеціальних органів управління державною службою.

Насамперед слід звернути увагу на те, що функції Нацдержслужби України є похідними від функцій державного управління та функцій державної служби. Водночас функції управління державною службою не є результатом автоматичного поєднання перших і других. В адміністративно-правовій науці традиційно виокремлюють такі функції державного управління, як: прогнозування, планування, організаційне проектування, регулювання, керівництво, координація, організація, реорганізація, раціоналізація, контроль, кадрове забезпечення, фінансування, стимулювання тощо. У свою чергу, основними функціями державної служби є: інформаційне забезпечення, прогнозування й моделювання, планування, організація, керівництво, координація, контроль, регулювання, облік, надання управлінських послуг, надання методичних рекомендацій тощо. Безперечним є той факт, що функції державного управління та функції державної служби у більшості випадків збігаються, оскільки державна служба є складовою державного управління.

Аналіз основних мети і завдань діяльності Нацдержслужби України дає підстави виокремити такі спеціальні функції її діяльності:

1. Законотворча і нормотворча діяльність. Одним з найважливіших напрямків діяльності Нацдержслужби України є її законотворча і нормотворча діяльність, яка здійснюється відповідно до Закону України «Про державну службу» [7], Положення про Національне агентство з питань державної служби України [1], Порядку розробки проектів нормативно-правових актів у Голодержслужбі України, затвердженого наказом Голодержслужби від 31 серпня 2010 р. [8], Порядку підготовки, подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України нормативно-правових актів Голодержслужби України, затвердженого наказом Голодержслужби від 13 жовтня 2010 р. [9]. Законотворча діяльність здійснюється Нацдержслужби України відповідно до доручень Президента України і Кабінету Міністрів України щодо питань державної політики у сфері державної служби і здійснення функціонального управління державною службою. Нормотворча діяльність є право-

вою формою реалізації повноважень Голодержслужби щодо управління у сфері державної служби, визначених, насамперед, Законом України «Про державну службу» щодо: а) прогнозування і планування потреб державних органів та їх апарату в кадрах; б) забезпечення разом з іншими державними органами реалізації загальних напрямів політики у сфері державної служби в державних органах та їх апараті; в) розробки і внесення на розгляд Кабінету Міністрів України проектів нормативних актів з питань державної служби в державних органах та їх апараті; г) розробки, координації і контролю здійснення заходів щодо підвищення ефективності державної служби у державних органах та їх апараті; д) здійснення методичного керівництва проведенням конкурсного відбору державних службовців в державних органах та їх апараті; ж) організації навчання і професійної підготовки державних службовців державних органів та їх апарату; з) контролю дотримання визначених законодавством умов реалізації громадянами права на державну службу; і) організації, координації та забезпечення умови для розвитку наукових досліджень з питань державної служби.

2. Адаптація державної служби до стандартів ЄС. З огляду на стратегічне завдання України щодо здійснення комплексу системних перетворень та створення реальних (внутрішніх) передумов для вступу до Європейського Союзу наближення державної служби до загальноприйнятих її засад для країн — членів ЄС набуває особливо актуального значення. Діюча система державної служби в Україні має певні проблеми, які потребують подальшого вирішення, у тому числі шляхом адаптації цього інституту до стандартів ЄС. Зокрема, це стосується: а) суміщення політичних та адміністративних повноважень у межах однієї посади; б) підвищення ефективності системи управління державною службою; в) проходження державної служби в державних органах, діяльність яких регламентується спеціальним законодавством; г) функцій державних службовців щодо їх участі у розробленні та забезпеченні реалізації державної політики; д) впровадження єдиної системи оцінювання та стимулювання роботи державних службовців; ж) удосконалення системи оплати праці державних службовців; з) питання щодо порядку надання державних послуг та нормативного врегулювання вимог професійної етики державних службовців; і) системи добору, призначення на посади, просування по службі, ротації державних службовців та їх професійного навчання.

Концепція адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського Союзу, схвалена Указом Президента України від 5 березня 2004 р. [10] (далі — Концепція), спрямована на подальше вдосконалення інституту державної служби в Україні в рамках адаптації його до стандартів Європейського Союзу, що, зрештою, сприятиме більш повній реалізації конституційних прав, свобод та законних інтересів громадян, наданню їм у належному обсязі якісних державних послуг. Аналіз цієї Концепції дає підстави стверджувати, що адаптація

інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського Союзу має здійснюватися за такими пріоритетними напрямками: 1) вдосконалення правових засад функціонування державної служби; 2) реформування системи оплати праці державних службовців; 3) встановлення порядку надання державних послуг та вдосконалення нормативного регулювання вимог професійної етики державних службовців; 4) вдосконалення та підвищення ефективності управління державною службою; 5) професіоналізація державної служби.

3. Професійне навчання. Становлення демократичної, правової, соціальної держави, розвиток засад громадянського та інформаційного суспільства, європейська інтеграція України, проведення політичної, адміністративної та інших реформ вимагають, щоб такі чинники, як компетентність, професіоналізм, інтелект, творчість відігравали провідну роль у діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Пріоритетним напрямом державної політики має бути створення повноцінної ефективної системи неперервного професійного навчання державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування (далі — службовці), що відповідала б європейським фаховим стандартам формування адміністративної спроможності держави та кращим вітчизняним традиціям і вимогам утворення єдиного європейського освітнього простору.

Аналіз організаційних і правових засад функціонування професійного навчання державних службовців, дієвість процесу підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і службовців органів місцевого самоврядування свідчить про ряд недоліків, які суттєво впливають на ефективність функціонування державної служби в цілому, професіоналізму і компетентності державних службовців зокрема: а) професійне навчання не забезпечує підготовку професіоналів у сфері державного управління та місцевого самоврядування, не спрямоване на формування службовця нової формації, не виконує виховної функції; б) професійне навчання не стало органічною складовою державного управління та місцевого самоврядування, інститутом державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, не забезпечує результативність їх діяльності через розвиток інтелектуального потенціалу працівників, не охоплює всіх службовців, особливо навчанням перед участю в конкурсі на заміщення посади та після призначення на посаду; в) зміст, організація та форми професійного навчання службовців не відповідають сучасній парадигмі державного управління та місцевого самоврядування — надання конституційно і законодавчо визначених послуг особі, громадянину та населенню з необхідною якістю за змістом і терміном; г) науково-педагогічні та наукові працівники закладів професійного навчання відірвані від діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування; д) професійне навчання не забезпечено необхідною законодавчою базою, демократичними стандартами щоденної професійної діяльності державних службовців, ефектив-

ними механізмами вивчення потреб і оцінки якості професійної діяльності та навчання, достатнім ресурсним забезпеченням; ж) суб'єкти професійного навчання мають різний організаційно-правовий статус і різну підпорядкованість, що не забезпечує результативного й ефективного їхнього функціонування; з) відсутні унормовані механізми та процедури залучення молоді до навчання за спеціальностями, спрямованими на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування, відбору претендентів на адміністративні посади — випускників вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації до навчання в закладах професійного навчання з подальшим працевлаштуванням на службу.

З метою ліквідації зазначених проблем і підвищення ефективності та дієвості професійного навчання Стратегією модернізації системи підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування передбачено створення Системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування (далі — Система), метою якої є формування та розвиток інтелектуального капіталу науково обґрунтованого, системно-організованого, ситуаційно-виправданого та публічно-підтриманого управління демократичною правовою соціальною державою, а цілями — надання освітніх послуг з: підготовки фахівців для професійної діяльності в органах державної влади та органах місцевого самоврядування за відповідними спеціальностями та освітньо-кваліфікаційними рівнями; післядипломної освіти державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування, депутатам рад усіх рівнів, особам, які за сферою своєї діяльності надають публічні послуги.

4. Запобігання проявам корупції. Одним з пріоритетних напрямків діяльності Нацдержслужби України є запобігання проявам корупції. Зазначений напрямок діяльності набуває особливого значення особливо з огляду на удосконалення чинного законодавства щодо боротьби з корупцією. З метою запобігання проявам корупції на державній службі, Головдержслужбою, в межах повноважень, вживаються такі заходи. Відповідно до Положення про Національне агентство з питань державної служби України [1], доручень Президента та Кабінету Міністрів України, звернень народних депутатів України та громадян, протягом дев'яти місяців 2010 р. Головдержслужбою проведено 238 перевірок стану дотримання вимог Законів України «Про державну службу», «Про боротьбу з корупцією» та інших актів законодавства з питань державної служби. Проведення спеціальних перевірок дало змогу встановити, що, найпоширенішими порушеннями, зокрема, є: а) порушення законодавства під час проведення конкурсів на заміщення вакантних посад державних службовців; б) формування кадрового резерву; в) проходження державної служби. Одним із пріоритетних напрямків щодо реалізації цієї функції є вдосконалення нормативно-правової бази з питань запобігання корупції. Так, з метою виконання Указу Президента України від 26 березня 2010 р. «Питання Національного антикорупційного комітету» Головдержслужбою

опрацьовано проекти законів України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення засад запобігання та протидії корупції», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», «Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо вдосконалення процедур здійснення конфіскації», до яких надано відповідні пропозиції, які майже у повному обсязі враховані Міністерством юстиції України та в подальшому знайшли своє підтвердження у рішенні Конституційного Суду України.

З метою посилення боротьби з корупцією Нацдержслужбою України розроблено Загальні правила поведінки державних службовців (нова редакція), що дає можливість запровадити стандарти етичної поведінки державних службовців, визначити шляхи та способи врегулювання конфлікту інтересів на державній службі, у цілому підвищити її авторитет. Запровадження цих Правил сприятиме виконанню Україною рекомендації Групи держав проти корупції (ГРЕКО) щодо створення нового модельного кодексу поведінки для публічних службовців для того, щоб покращати їх обізнаність з відповідними обов'язками та належною поведінкою стосовно проходження ними служби, зокрема, щодо повідомлення про ймовірні корупційні діяння, виникнення конфлікту інтересів і добросовісного служіння суспільству.

7. Функціонування системи управління якістю. Одним з пріоритетних напрямків функціонування Нацдержслужби України є удосконалення системи управління якістю Голодержслужби, її територіальних органів і підвідомчих установ. Основним документом системи управління якістю є Настанова з якості Головного управління державної служби України [11] (далі — Настанова), яку розроблено відповідно до вимог стандарту ДСТУ ISO 9001:2009, Положення про Національне агентство з питань державної служби України, Положення про Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2008 р. [12], Положення про Школу вищого корпусу державної служби, затвердженого наказом начальника Головного управління державної служби України від 27 жовтня 2008 р. [13], Типового положення про управління державної служби Головного управління державної служби в Автономній Республіці Крим, області, м. Києві та Севастополі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 травня 2004 р. [14].

Сфера застосування системи управління якістю поширюється на надання послуг державного управління загального характеру центральним апаратом, територіальними органами та підвідомчими установами Голодержслужби, а виконання її вимог є обов'язковим для всіх структурних підрозділів, територіальних органів та підвідомчих установ Голодержслужби.

Настанова передбачає, насамперед, перелік послуг, що надаються центральним апаратом, територіальними органами та підвідомчими уста-

новами Головдержслужби, серед яких слід виокремити: надання відповідей на звернення громадян, листи організацій та установ у межах компетенції Головдержслужби; проведення службових розслідувань; надання допомоги у вирішенні питань щодо поліпшення житлових умов державних службовців; нагородження відомчими заохочувальними відзнаками державних службовців; надання консультацій та довідок щодо локальних версій системи «Картка» органам державної влади; консультативне та методичне забезпечення проходження державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; організація видання та поширення «Вісника державної служби України»; організація підготовки магістрів у галузі знань «Державне управління»; створення умов для перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб органів місцевого самоврядування; організація проведення комунікативних заходів з питань державної служби; проведення перевірок щодо дотримання законодавства про державну службу, про боротьбу з корупцією, а також фактів порушення етики поведінки державних службовців; формування та ведення реєстру посад державних службовців і надання необхідної інформації з реєстру; формування та ведення переліку державних органів, посади керівників і спеціалістів яких віднесено до категорій посад державних службовців, та інформації про правову основу їх організації і розвитку; попередній розгляд та підготовка висновків щодо призначення на посади та звільнення з посад окремих категорій державних службовців; підготовка звітів, аналітичних та інформаційних довідок; підготовка аналітичних та інформаційних довідок щодо підвищення ефективності державної служби, включаючи підготовку пропозицій для Кабінету Міністрів України щодо підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади за результатами їх функціонального обстеження; внесення пропозицій щодо присвоєння рангів державним службовцям; погодження продовження терміну перебування на державній службі; формування та ведення центральної бази даних державних службовців I–VII категорії і надання інформації з неї; розробка та участь у розробці нормативно-правових актів з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; розробка та участь у розробці нормативно-правових актів з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; організація роботи щодо формування кадрового резерву на керівні посади державних службовців; аналіз вікового складу державних службовців, яких призначає на посади та звільняє з посад в установленому порядку Верховна Рада України, Президент України або Кабінет Міністрів України та підготовка інформації за підсумками аналізу; проведення обов'язкових спеціальних перевірок стосовно відомостей, що подають кандидати на зайняття посад державних службовців, призначення на які здійснює Президент України, або Кабінет Міністрів України; надання відповідей на запити та звернення депутатів; підготовка експертних висновків до законопроектів, що розглядаються Верховною

Радою України, та їх супровід; організація підготовки та виконання тренінгових програм і заходів із розвитку вищого корпусу державної служби; організація підвищення кваліфікації фахівців у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції; виконання функцій адміністративного офісу програми Twinning та надання роз'яснень щодо особливостей застосування Порядку організації роботи з підготовки та реалізації проектів Twinning в Україні; організація підготовки та виконання плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії в рамках TAİEX, а також надання особливостей застосування роз'яснень щодо відповідного плану; організаційне та методичне забезпечення використання в Україні інституціонального інструменту SIGMA; методичне й організаційне супроводження діяльності груп аналізу політики; організація проведення функціонального обстеження органів виконавчої влади, ведення Реєстру державних та адміністративних послуг та підготовка пропозицій щодо оптимізації їх структури та системи; організація проведення наукових досліджень і прикладних розробок у сфері державної служби та її адаптації до стандартів Європейського Союзу.

Окрім переліку управлінських послуг, Настанова передбачає перелік процесів управління якістю, який становлять: стратегічний аналіз і планування; моніторинг діяльності та удосконалення; впровадження нових послуг; Консультації з громадськістю; інформування громадськості; управління персоналом Голодержслужби та її територіальних підрозділів; управління фінансовими ресурсами; Міжнародне співробітництво; управління інфраструктурою; вивчення очікувань споживачів; супроводження веб-сайтів і надання інформації з них; управління інформаційними ресурсами, засобами їх зберігання та передачі; координація діяльності територіальних органів Голодержслужби; виконання актів і доручень Президента України і Кабінету Міністрів України, Голодержслужби України; розроблення Типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних службовців; встановлення відомчих заохочувальних відзнак та вирішення питання про нагородження ними державних службовців; участь у вирішенні питань щодо поліпшення житлових умов державних службовців; розгляд звернень громадян, листів установ та організацій з питань проходження державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; розгляд депутатських запитів та звернень; підготовка експертних висновків до законопроектів, що розглядаються Верховною Радою України, та їх супровід; розробка та участь у розробці нормативно-правових актів з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; організація підготовки магістрів у галузі знань «Державне управління»; створення умов для перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців; ведення комп'ютерного обліку даних про державних службовців першої — сьомої категорій; формування та ведення Переліку державних органів, установ та організацій, посади керівних працівників та спеціалістів яких віднесено до категорій посад державних службовців, та

реєстру посад державних службовців; організація видання та поширення «Вісника державної служби України»; проведення службових розслідувань; проведення перевірок; узагальнення звітності з питань додержання вимог законодавства про боротьбу з корупцією; проведення обов'язкових спеціальних перевірок; внесення пропозицій щодо присвоєння рангів державним службовцям; погодження продовження терміну перебування на державній службі; попередній розгляд та підготовка висновків щодо призначення на посади та звільнення з посад окремих категорій державних службовців; методичне керівництво діяльністю кадрових служб щодо проведення атестації та щорічної оцінки, формування кадрового резерву на посади державних службовців; аналіз вікового складу державних службовців, яких призначає на посади та звільняє з посад в установленому порядку Верховна Рада України, Президент України або Кабінет Міністрів України; надання методично-консультаційної допомоги територіальними органами Голодержслужби з організаційно-кадрових питань державним органам та органам місцевого самоврядування; координація впровадження інструментів інституціонального розвитку державної служби; супровід діяльності груп аналізу політики; організація та проведення функціонального обстеження; організація наукових досліджень та прикладних розробок; організація тренінгів для вищого корпусу державної служби; організація проведення комунікативних заходів з питань державної служби.

6. Міжнародне співробітництво. Побудова в Україні ефективної системи державного управління та державної служби, яка задовольняла б потреби країни та відповідала б сучасним стандартам, вимагає постійного пошуку нових методик, вивчення кращих світових практик, аналізу іноземного досвіду. Заради цієї мети Нацдержслужба України велику увагу приділяє розвитку міжнародного співробітництва, налагодженню співробітництва з іноземними партнерами. Переосмислення міжнародної діяльності привело до необхідності розробки Стратегії міжнародного співробітництва Голодержслужби України на 2009–2011 рр., яку було затверджено наказом Голодержслужби від 4 червня 2009 р. [15] (далі — Стратегія). Стратегія є своєрідною дорожньою картою розвитку співробітництва Голодержслужби з іноземними партнерами, насамперед з країнами — членами ЄС, а також пострадянськими країнами та міжнародними організаціями. Вона містить детальний аналіз міжнародної діяльності Голодержслужби за весь час її існування, визначає пріоритети співпраці з країнами та міжнародними організаціями, а також містить механізми, за допомогою яких будуть реалізовані стратегічні завдання. Відповідно до Стратегії основними стратегічними напрямками міжнародного співробітництва Голодержслужби України на 2009–2011 рр. є: а) побудова сучасної системи управління персоналом на державній службі; б) модернізація системи професійного навчання державних службовців та розвиток спроможності Школи вищого корпусу державної служби; в) розширення можливостей для залучення міжнародної

технічної допомоги; г) використання електронного урядування у функціональному управлінні державною службою; д) удосконалення системи планування та координації державної політики; ж) упорядкування системи та структури органів виконавчої влади.

Важливим результатом міжнародного співробітництва Голодержслужби внаслідок реалізації цієї Стратегії має стати: а) розширене представництво і посилена роль України у рамках міжнародних організацій, що займаються питаннями державної служби та держаного управління, зокрема в Робочій групі з інституційного відновлення та належного управління Організації чорноморського економічного співробітництва та Комітеті з питань державного управління Організації економічного співробітництва та розвитку, набуття членства України в Європейському інституті публічної адміністрації, набуття Україною статусу спостерігача в Європейській мережі державного управління; б) поглиблена та спеціалізована співпраця з країнами Європи та Північної Америки, зокрема, практична реалізація щорічних планів дій із країнами-партнерами та міжнародними організаціями на період 2009–2011 рр. та поглиблення відносин України з Європейським Союзом з метою підписання Угоди про асоційоване членство України в ЄС; в) посилення статусу України як регіонального лідера, у першу чергу в регіоні Південного Кавказу, що надасть нові аргументи у переговорах щодо членства України в ЄС.

Таким чином, можна стверджувати, що виокремлені функції Нацдержслужби України є основними напрямками її діяльності в умовах реформування як системи органів виконавчої влади, так і інституту державної служби.

Л і т е р а т у р а

1. Питання управління державною службою в Україні: указ Президента України від 18 лип. 2011 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.rada.gov.ua.
2. Бачило И. Л. Функции органов управления (правовые проблемы формирования и реализации) / И. Л. Бачило. — М.: Юрид. лит., 1976. — 200 с.
3. Атаманчук Г. В. Обеспечение рациональности государственного управления / Г. В. Атаманчук. — М.: Юрид. лит., 1990. — 352 с.
4. Старилов Ю. Н. Службное право: учебник / Ю. Н. Старилов. — М.: БЕК, 1996. — 698 с.
5. Волошина В. В. Государственная служба Российской Федерации: теоретико-правовые аспекты / В. В. Волошина, К. А. Титов. — М.: Луч, 1995. — 179 с.
6. Волошина В. В. Правовые проблемы регулирования государственной службы в Российской Федерации: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / В. В. Волошина. — М., 1993. — С. 12–13.
7. Про державну службу: Закон України від 30 груд. 1993 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.rada.gov.ua.
8. Порядок розробки проектів нормативно-правових актів у Голодержслужбі України: наказ Голодержслужби від 31 серп. 2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.rada.gov.ua.
9. Порядок підготовки, подання на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України нормативно-правових актів Голодержслужби України: наказ Голодержслуж-

- би від 13 жовт. 2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
10. Концепція адаптації інституту державної служби в Україні до стандартів Європейського Союзу : указ Президента України від 5 берез. 2004 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
 11. Настанова з якості Головного управління державної служби України : наказ Голодержслужби від 25 лип. 2008 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
 12. Положення про Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу : постанова Кабінету Міністрів України від 4 черв. 2008 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
 13. Положення про Школу вищого корпусу державної служби : наказ Голодержслужби України від 27 жовт. 2008 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
 14. Типове положення про управління державної служби Головного управління державної служби в Автономній Республіці Крим, області, м. Києві та Севастополі : постанова Кабінету Міністрів України від 5 трав. 2004 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.
 15. Стратегія міжнародного співробітництва Голодержслужби України на 2009—2011 рр. : наказ Голодержслужби від 4 черв. 2009 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.rada.gov.ua.

А н о т а ц і я

Біла-Тигунова Л. Р. Функції Національного агентства з питань державної служби України. — Стаття.

В умовах реформування органів виконавчої влади суттєвих змін зазнав спеціальний орган управління державною службою України — Головне управління державної служби України, на базі якого створено Національне агентство з питань державної служби України. Зміна назви цього органу зумовила й оновлення його завдань, принципів, функцій, компетенції. У статті аналізуються основні функції Нацдержслужби України у контексті оновлення її статусу. Виокремлюються і характеризуються основні функції органу. Зазначається, що особливого значення набувають такі функції, як міжнародне співробітництво, боротьба з корупцією, надання адміністративних послуг.

Ключові слова: управління, Голодержслужба, Нацдержслужба, функції, адаптація державної служби, стандарти Європейського Союзу.

А н н о т а ц и я

Біла-Тигунова Л. Р. Функции Национального агентства по вопросам государственной службы Украины. — Статья.

В условиях реформирования органов исполнительной власти существенным изменениям подвергся специальный орган управления государственной службой Украины — Главное управление государственной службы Украины, на базе которого создано Национальное агентство по вопросам государственной службы Украины. Изменение названия этого органа обусловило и обновление его задач, принципов, функций, компетенции. В статье анализируются основные функции Нацгосслужбы Украины в контексте обновления ее статуса. Выделяются и характеризуются основные функции органа. Отмечается, что особое значение приобретают такие функции, как международное сотрудничество, борьба с коррупцией, предоставление административных услуг.

Ключевые слова: управление, Главгосслужба, Нацгосслужба, функции, адаптация государственной службы, стандарты Европейского Союза.

S u m m a r y

Bila-Tiunova L. R. Functions of National agency on the questions of the state service of Ukraine. — Article.

In the process of the bodies of executive power reformation a special body of the state service of Ukraine management was changed a lot, it was a Head Department of state service of Ukraine, on the basis of which there was created a National agency on the questions of the state service of Ukraine. The changes name of that body led to renovation of its aims, principles, functions, competence. In the article main functions of the National agency on the questions of the state service of Ukraine in the context of its renovation are analyzed. There are separated and characterized main functions of the body. It is mentioned that such functions as international cooperation, fight against corruption, administrative services giving are getting a specific importance.

Keywords: management, Head Department of state service of Ukraine, National agency on the questions of the state service of Ukraine, functions, adaptation of the state service, European Union standards.